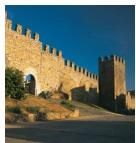

Ruta dels cellers modernistes de la Conca de Barberà

Durant segles, la Conca ha tingut en el conreu de la terra sent el seu principal suport econòmic i l'exclusiu mitjà de subsistència. La denominada Conca estricta ha fonamentat la dependència de la terra en el conreu de la vinya i la producció de vi. Després de patir els efectes de la fil·loxera, a finals del segle XIX, la Conca de Barberà va viure anys de penúria econòmica, despoblament i recessió. Això va provocar moviments associatius basats en el principi de solidaritat. D'aquí van sorgir les primeres cooperatives agrícoles i amb elles els edificis comuns on es produïa el vi (cellers cooperatius).

Els [cellers modernistes de la Conca de Barberà](#) anomenats "*catedral del vi*" per àngel Guimerà constitueixen edificacions de gran valor dins del patrimoni arquitectònic de la comarca i de Catalunya. Són el resultat del treball de generacions de pagesos que des de finals del segle XIX van aixecar l'economia agrícola de la comarca.

Els constructors d'aquestes veritables catedrals de l'esforç solidari dels pagesos van ser els arquitectes **Pere Domènech** i **Cèsar Martinell**. Del seu geni creatiu van sorgir aquestes construccions que van saber enllaçar la rica empremta que l'art gòtic havia deixat a la comarca amb la modernitat i funcionalitat necessàries per a l'ús que havien de tenir.

Tot i que aquesta ruta es pot començar des de diversos punts, aquest cop ho farem des de [MONTBLANC](#). Capital de la Conca de Barberà és la porta interior d'entrada a la Costa Daurada. Declarada Conjunt Monumental i Artístic l'any 1947. Qualsevol època de l'any és bona per passejar per carrers i places d'aire medieval, visitar esglésies i palaus, gaudir de la natura que l'envolta, i viure intensament les tradicions i les celebracions. Els portals de la muralla de Montblanc són sempre oberts i us conviden a deixar-se portar per la història i les llegendes que guarden les pedres vives.

La visita al **celler modernista de Montblanc** només es pot fer en amb la visita guiada de [Montblanc](#) que finalitza amb un **tast de cava** al celler. Aquest celler és obra de l'arquitecte Cèsar Martinell i Brunet i construït l'any 1919. L'edifici es divideix en tres naus, dues de tines amb sis línies i una línia central de columnes de suport. Una altre nau s'utilitza per l'elaboració. Aquestes naus estan il·luminades per línies de finestres. La porta principal es l'única resta de la presó gòtica que hi havia al mateix lloc i que va ser enderrocada per fer-hi el Sindicat. La façana que dona a la carretera és molt senzilla i presenta com a originalitat un dipòsit d'aigua elevat en el seu centre. L'edifici és un exemple de Modernisme industrial.

A uns 5km seguint les muntanyes de Prades per la N-240 direcció Lleida s'arriba a **L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ**. El seu nom prové del llatí "*spelunca*", que significa cova, en referència a les nombroses balmes i cavitats dels voltants de la vila, entre les quals hi trobem la cova de la Font Major, per on discorre el riu Francolí. Avui acull al seu interior un museu dedicat a la prehistòria i la geologia en un recorregut de 500m. Molt a prop hi ha la Font Major on neix el riu Francolí, la Font Baixa construïda l'any 1852, formada per 14 canyelles que corresponen a cada una de les lletres del nom de la Vila i el **celler modernista** construït l'any 1913 per Pere Domènech i Roura. L'edifici es una barreja entre els estils modernista i noucentista. Aquest edifici acull el Museu del Vi. Dins la vila hi trobem l'antic Hospital de l'orde de Sant Joan, l'església Vella i just al davant l'església Nova.

Tornarem en direcció a Montblanc per dirigir-nos als municipis de Pira, Sarral i Rocafort de Queralt.

PIRA. El nucli antic del poble és summament pintoresc, situat en un massís elevat en forma de península voltat pel torrent del "Torrentill" i el gorg natural del riu Anguera, es conserven diverses cases pairals del segle XVIII, entre les quals destaquen cal Poblet, cal Celdoni i cal Batllevell així com altres construccions catalogades algunes i rehabilitades altres que diferencien diverses èpoques. El **celler modernista** és obra de l'arquitecte Cèsar Martinell i fou inaugurat l'any 1919. L'edifici consta de dues naus, amb una façana principal de finestres verticals simètriques i esglaonades, damunt de dues portalades amb punt rodó.

SARRAL. Poble conegut per l'elaboració de vi i cava i pels seus tallers d'alabastre. Dins la vila hi trobem varies construccions modernistes, fetes pels indians, sarralencs que van anar a fer fortuna a Amèrica el segle pasta, l'església barroca i el **celler modernista** obra de l'arquitecte Domènech i Roura. A les afores cal visitar la resclosa romana del barranc de la "Solada", única construcció d'aquest tipus existent a Catalunya, i l'ermita dels Sants Metges.

ROCAFORT DE QUERALT. L'edifici més representatiu de la població és sens dubte el **celler modernista**. Fou la primera obra agrària de Cèsar Martinell i és l'edifici més espectacular d'aquest arquitecte a la Conca de Barberà. Es va construir amb una estructura i uns conceptes que van servir de base per l'edificació de la majoria d'edificis d'utilització agrícola de Cèsar Martinell: naus amb arcs equilibrats, façanes monumentals, gran finestral construït amb totxo per assegurar una bona il·luminació i base de l'edifici de pedra.

El castell (s. XI) actualment de propietat privada, l'església (s. XVIII) d'estil barroc tardà, la casa colonial cubana cal Claret (s. XX), el portal medieval del Bonet i els esgrafiats de la façana de l'ajuntament completen els atractius de la vila.

La ruta finalitza amb la visita a [BARBERÀ DE LA CONCA](#). És el municipi que dona nom a la comarca i on s'hi fundà una de les primeres cooperatives agrícoles de Catalunya i de l'Estat l'any 1894. El castell i el celler modernista són els dos principals atractius de la vila. El **celler modernista** declarat l'any 2002 Bé Cultural d'Interès Nacional, és obra de l'arquitecte Cèsar Martinell. Destaquen els grans arcs parabòlics de maó d'estil gaudinià, la façana i el dipòsit de l'aigua. El castell (s. XI – XVIII) fou seu de la Comanda Templera de Barberà, una de les més importants de Catalunya fins que s'extingí. Posteriorment fou ocupat pels hospitalers. Actualment esta en fase de reconstrucció.